

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. Бургас, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря **ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА** като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно наказателно дело № 20232120204714 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на В. М. Д. с ЕГН: *****, чрез адв. С. С. от АК-Бургас, против Наказателно постановление № 23-0769-002093/04.10.2023г., издадено от Началник група към ОДМВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция”, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, на основание чл.179, ал.2, вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложено наказание „глоба” в размер на 200 лева и за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, на основание чл.175, ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложено наказание „глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В последнотооткрито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орга, надлежно призован, се представлява от юрк. *, която моли за потвърждаване на постановлението.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, тъй като, видно от разписката на л. 6, НП е било връчено на 23.10.2023 г., а жалбата е депозирана на 07.11.2023 г. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **частично основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 08.05.2023 г., около 14:00 часа, жалбоподателката управлявала собствения си лек автомобил „Дачия Сандеро“ с рег. № *, в гр. Бургас, ж.к. „Лазур“, като в автомобила се намирала и свидетелката С.Г.Ш.-Д.. На паркинга пред **, жалбоподателката предприела маневра навлизане в реда на паркираните автомобили. Същата направила няколко маневри, като при една от тях, преди да паркира окончателно автомобила си, осурила паркиран лек

автомобил „Тойота Айго“ с рег. № * и му причинила материални щети. Жалбоподателката не усетила осуркването. Случаят се било наблюдавано от стоящия наблизо св. Ф. М.. Когато жалбоподателката излязла от автомобила си, М. й казал, че е имало удар, но тя му заявила, че това не е вярно, след което се прибрала в дома си наблизо.

За случая били сигнализирани органите на Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-Бургас, като на място пристигнал св. О. М. А.. За констатираното съставил АУАН с бл. № * за извършени две нарушения по ЗДвП- по чл. 25, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП. Актът бил връчен на жалбоподателката, която не вписала възражения.

Въз основа на АУАН, било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта, поради което и за нарушение на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева и за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец. В постановлението било записано по отношение на второто нарушение-„допуска ПТП, в което няма съгласия с другия водач на МПС- Участник в ПТП-то, относно обстоятелствата свързани с него, водача напуска местопроизшествието, без да уведоми съответната служба за контрол на МВР“. Малко по-надолу било записано: „е извършил:... 2. не оказва съдействие за установяване вредите от ПТП.“.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното производство. Съдът намира, че доказателствената съвкупност е еднопосочна и непротиворечива.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице –Началника на Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-гр.Бургас, а АУАН е съставен от компетентен орган, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № 81213-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

По отношение на нарушението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП:

Наказателното постановление е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Безспорно се установява, че на посочената в АУАН и НП дата и място жалбоподателят е управлявал автомобила си, както и че при предприемане на маневра навлизане в реда на паркирани автомобили настъпило съприкосновение между неговия автомобил и един от паркираните автомобили, при което са причинени материални щети. Описаните факти съответстват именно на разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. При извършената маневра Д. не се е съобразила с положението на паркирания автомобил и е допуснала ПТП.

Съдът обаче намира, че при правилно установени и описани факти, АНО неправилно е приложил материалния закон. Според административно наказващият орган жалбоподателят е нарушил правилата за извършване на маневри и е санкционирал Д. на основание чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1 т. 5 от ЗДвП. Нормата е приложима само в случаите, когато не се спазват предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. В конкретния случай не е налице такова нарушение, което да съответства на някоя от гореизброените, изрично посочени хипотези. Поради това, съдът намира, че за конкретното поведение на Д. е приложима разпоредбата на чл. 185 ЗДвП, която предвижда наказание „глоба“ в размер на 20 лв., който е фиксиран, като санкционната разпоредба следва да бъде преквалифицирана по този текст на закона. Ако съдът констатира, че наказващият орган, при правилно установена фактическа обстановка, е приложил неправилно материалния закон, той разполага с възможността да преквалифицира нарушението, за което е ангажирана отговорността на наказаното лице, като приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение (чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН), като в конкретния случай е налице закон за по-леко наказуемо нарушение, предвиждащ глоба в размер на 20 лв.

Не може да се приеме, че случаят е маловажен, тъй като съгласно чл. 189з. (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от ЗДвП за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания, т.е. нарупенията по ЗДвП не са маловажни.

По отношение на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП:

Според настоящия състав, в тази част наказателното постановление не е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на АУАН не е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение не е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Съгласно словесното описание в АУАН и НП водачът напуска мястото на ПТП, в което няма съгласие относно обстоятелствата и без да уведоми органите на МВР. По-надолу в НП нарушението вече е формулирано като „не оказва съдействие за установяване на вредите от ПТП“. В посочената за нарушена разпоредба на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП липсва описано задължение за уведомяване на органите на МВР. На практика, в НП са описани обстоятелства, които съответстват на предписаното задължение в б. „в“ на т. 3. Следователно, в словесното описание в постановлението са посочени различни деяния, които биха могли да се съотнесат към различни хипотези. За да отговорят на изискванията на ЗАНН, в АУАН и наказателното постановление, извършеното нарушение следва да е описано от фактическа страна с всички съставомерни признаци, така както са посочени в закона. Единствено по този начин лицето, което е посочено като нарушител може адекватно и пълно да упражни правото си на защита, както по фактите, така и по правото. В случая е налице както неясно и неточно фактическо описание, съпоставено с посочената разпоредба, така и смесване на два отделни текста на т. 3- по б. „а“ и б. „в“. Посоченото нарушение е съществено, тъй като поставя както нарушителя, така и съда в невъзможност да се разбере какво е извършеното нарушение според наказващия орган.

Посоченото нарушение е достатъчно обжалваното постановление да бъде отменено на формално основание в тази част.

Извън горното, съдът намира обаче, че извършването на това нарушение е останало недоказано от субективна страна. За да бъде санкционирано едно лице за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, следва то да е имало знанието, че е участник в ПТП. В противен случай, не може да му се вмени задължението да оказва съдействие. От ангажираните по делото доказателства не се установява по безспорен начин, че

жалбоподателката е усетила да е настъпило съприкосновение. По мнение на съда това е лесно обяснимо с оглед обстоятелството, че се касае за осуркване на паркирания автомобил. В подкрепа на този извод са и показанията на св. Ш.-Д.. Св. М. също посочва, че жалбоподателката му казала, че нищо не е надраскала. Всичко това сочи, че в действителност ударът е останал незабелязан. Съгласно чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред, а съгласно чл. 7 от ЗАНН, деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. В случая, не се установява вината на санкционираното лице, доколкото липсват доказателства за съзнание у същото за възникнало ПТП. Предвид факта, че вината е съществен, субективен елемент от състава на административното нарушение, то нейната липса, води до несъставомерност на деянието и неправилно ангажиране на отговорността на лицето на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП. В този смисъл е константната практика на съдилищата (напр. Решение № 2282 от 22.12.2017 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 2902/2017 г.). В заключение, по отношение на това нарушение, административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е била неправилно ангажирана и НП следва да бъде отменено в тази част.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0769-002093/04.10.2023г., издадено от Началник група към ОДМВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция”, **В ЧАСТТА**, в която за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, на основание чл.175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на В. М. Д. с ЕГН: *****, е наложено наказание „глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0769-002093/04.10.2023г., издадено от Началник група към ОДМВР-Бургас, сектор „Пътна полиция”, **В ЧАСТТА**, в която за нарушение на чл. 25, ал. 1 ЗДвП, на основание чл.179, ал.2, вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП, на В. М. Д. с ЕГН: *****, е наложено наказание „глоба” в размер на 200 лева, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** санкционната разпоредба по чл. 185 от ЗДвП и **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „глоба“ от 200 /двеста/ лева на 20 /двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____